

Motion till riksdagen 2005/06:Kr354

av Peter Pedersen (v)

Villkor för kampsport

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen begär att regeringen snarast återkommer med lagförslag som gör att olika kampsporter kan utövas på lika villkor i Sverige.
2. Riksdagen begär att regeringen snarast återkommer med lagförslag som upphäver förbudet mot proffsboxning i Sverige.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att samtliga idrotter, även kampsporter, som kan uppvisa ett regelverk som ger godtagbar säkerhet för deltagare och åskådare skall godkännas.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att alla kampsporter skall utgå från en tillståndsgivning.
5. Riksdagen begär att regeringen snarast återkommer med förslag till lämplig tillståndsgivare för kampsport.

Bakgrund och motivering

Sedan den 1 januari 1970 är all utövning av proffsboxning i Sverige förbjuden i svensk lag (1969:612). Förbudet gäller tävlings-, uppvisnings- och träningsmatcher. Det är i lag också förbjudet att främja proffsboxning. Jag har motionerat om denna lags upphävande vid ett flertal tillfällen tidigare. Proffsboxningsförbudet leder inte till att den svenska proffsboxningen har upphört, bara att dess utövare skickas utomlands. Sverige har också fått fram ett stort antal proffsboxare trots förbudet, där några också tagit VM- och EM-titlar, men då på bortaplan. De tidigare argumenten mot proffsboxning är frånsprungna av utvecklingen. Den som vill kan varje dygn titta på utsändningar av proffsboxning i olika tv-kanaler. Det skrivs i tidningarna om de svenska proffsboxarna, och deras karriärer och öden speglas även i Sveriges Television. De medicinska skaderiskerna brukar lyftas fram av förbudsivrarna, men de saknar verkliga argument och bevis för att en väl kontrollerad svensk proffsboxning skulle leda till fler allvarliga skador än t.ex. amatörboxning, andra kampsporter eller för den skull ishockey, ridning och andra idrot-

Fel! Okänt namn på

ter. Att det skulle vara bättre medicinskt och sportsligt för just proffsboxare att ständigt träna och tävla utomlands återstår också att bevisa.

Kampidrottsutredningen samt kommentarer

Kampidrottsutredningen "Kampidrott i fokus" (SOU 2003:24) konstaterade att samtliga idrotter har sina skaderisker. Där konstaterades dessutom att en hjärnskakning är en hjärnskakning oavsett om den kommer till genom ett hårt slag i boxning, en hård tackling i ishockey eller för att en ryttare fallit av hästen. Argumentet att det i boxning går ut på att skada motståndaren medan det i andra idrotter handlar om regelvidrigheter stämmer inte heller. Dessutom kan konstateras att t.ex. proffs- och amatörboxning innehåller samma vinstmoment, t.ex. knockout och poäng. De flesta proffsboxare börjar som amatörer. Amatörerna boxar kortare matcher med färre ronder per match än proffsboxarna även om de senare ofta börjar med 4-rondersmatcher. Det är endast titelmatcherna som håller på i max 12 ronder. Det förbudsivarna tycks missat helt är att amatörboxaren ofta går betydligt fler matcher per år samt har tätare matchning än proffsboxaren. Det kan leda till ett större antal ronder med fler utdelade och mottagna slag per år för amatörboxaren jämfört med proffsboxaren. När detta påpekats brukar förbudsivarna i stället övergå till att hävda att amatörerna har andra handskar och huvudskydd. Det stämmer förvisso, men även proffsboxningen har förändrats under årens lopp vad gäller regelverket, t.ex. matchlängd, regelsystem vid nedslagningar, vilka som tillåts avbryta en match osv. Det är självfallet upp till varje idrott att ha ett ständigt pågående förebyggande arbete avseende t.ex. utrustning, regelsystemet osv. Men när politiker i alla andra sammanhang säger sig värna om en självständig och oberoende idrottsrörelse, så är det märkligt att politikerna via lagstiftning gått in med förbud mot en specifik idrott och med uppdelningen att amatörboxning är tillåten medan proffsboxning är förbjuden. Jag finner det dessutom anmärkningsvärt att politiker skall gå in och styra och ha synpunkter på hur en viss idrott skall utövas, hur långa matcherna skall vara, hur utrustningen skall se ut i detalj osv. Jag menar att det är en självklarhet att idrottens regelverk skall utformas inom idrotten, inte av självutnämnda expertpolitiker.

Kampidrottsutredningen menade att den nuvarande förbudslagstiftningen inte tydligt definierar vad som är proffsboxning, vilket förstås ger problem med gränsdragningen. Det ter sig dessutom något märkligt och inkonsekvent att förbjuda den professionella delen av en enda idrott, när det finns så många andra idrotter som utövas av professionella utövare och som innehåller sina specifika skaderisker för utövarna. Själva momentet att ta betalt kan därför rimligtvis inte vara den avgörande punkten.

Kampidrottsutredningen kom fram till att förbudet mot proffsboxning skall upphävas och att tillstånd skall krävas av den som vill anordna en offentlig tillställning med tävling och uppvisning i kampidrotter där det ingår slag eller sparkar riktade mot huvudet och att en sådan reglering skall finnas i ordnings-

Fel! Okänt namn på

lagen. Utredaren föreslog dessutom att polismyndigheten skulle vara lämplig tillståndsgivare. Det senare kritiserades dock av flera remissinstanser.

Nuläget

En känd svensk proffsboxare, tillika programledare och debattör, åkte på en knockout, idrottsministrar byttes ut och hela frågan hamnade i långbänk på Regeringskansliet. Under tiden som regeringen funderat på hur man skall gå vidare, t.ex. om förbudet mot proffsboxning skall upphöra eller i stället utökas till andra kampsportter med likartade vinstmoment, har vi en situation där olika kampsportter utövas på helt olika villkor i landet utom då proffsboxning som fortfarande är förbjudet att ägna sig åt, åtminstone på svensk mark. Det absurda och skrattretande har dessutom inträffat att två svenska proffsboxare, varav en tidigare världsmästare som gärna velat få boxas på hemmaplan men som varit förvisad till ständigt bortaplan, i stället kom att mötas på hemmaplan i Sverige med lagens goda minne i en annan kampsport, K 2, som förutom slag också tillåter sparkar mot huvudet. Det är nu hög tid att dödläget och hyckleriet upphör.

Regeringen har aviserat en proposition i frågan, och spekulationerna är i gång rörande vilken väg regeringen kommer att välja. Jag föreslår med anledning av det i motionen anförda att riksdagen tillkännager följande för regeringen: att snarast återkomma med lagförslag som gör att olika kampsporter kan utövas på lika villkor i Sverige, att snarast återkomma med förslag som upphäver förbudet mot proffsboxning i Sverige, att samtliga idrotter (även kampsport) skall godkännas som uppvisar ett regelverk som ger godtagbar säkerhet för deltagare och åskådare, att alla kampsporter skall utgå från en tillståndsgivning och att snarast återkomma med förslag till lämplig tillståndsgivare för kampsport.

För övrigt vill jag påstå att alkoholkonsumtionen i landet, som dessutom ökar, skadar betydligt fler hjärnor och kroppar per år, än den svenska amatör- och proffsboxningen kommit i närheten av under hela sin historia.

Stockholm den 2 oktober 2005

Peter Pedersen (v)